

VEZÉRCIKK

Tisztelt Olvasó!

Mire ezeket a sorokat olvassa, már nem én vagyok a regionális politikáért felelős biztos. Ennek ellenére szerettem volna megragadni a lehetőséget, hogy ebben a negyedévente megjelenő kiadványban elmondjam, hogy mennyire megtisztelő volt a kohéziós politika szolgálatában végezni a munkámat.

Amikor Juncker Bizottsága 2014 novemberében megkezdte a munkáját, az európai polgárok egyértelműen azt várták az Uniótól, hogy megoldásokat kínáljon egy sor komoly kihívásra: a gazdasági válságból való kilábalás, az euró stabilizálása, valamint az EU előkészítése az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodásra, hogy csak néhányat említsek. És pontosan erre törekedtünk az európai beruházási tervvel, az energiaunió és a digitális egységes piac létrehozásával, valamint a kohéziós politika befektetéseivel.

A legutóbbi szám adatok azt mutatják, hogy a kohéziós politika keretében öt évvel ezelőtt befektetett egy euró öt év alatt közel három eurós GDP-növekedést generál. Ez a beszédes példa nem szorul magyarázatra, de a kohéziós politika hatása messze nem pusztán a számadatokról szól.

Közel öt év alatt lehetőségem volt arra, hogy több száz uniós régiót látogassak meg, és találkozzak azokkal az elkötelezett emberekkel, akik az uniós projektek ezreit irányítják és hajtják végre a helyszínen. Ez az egyedi tapasztalat megerősített abban a hitemben, hogy a kohéziós politika kiemelt fontosságú volt és továbbra is az marad az európai polgárok mindennapi életének javításában. A szakpolitika keretében kórházak, iskolák, a közlekedés, a vidéki területek, a városok, a határon átnyúló régiók és távoli szigetek jutottak támogatáshoz. Fő uniós beruházási szakpolitikaként a kohéziós politika hozzájárult azon társadalmi, gazdasági és kulturális szövet kialakításához, amely összeköt bennünket.

A kohéziós politika hatásának további javítása érdekében megbízatásom alatt számos kulcsfontosságú kezdeményezés indult. Megemlíteném a Végrehajtás-javítási Munkacsoportot, amely

számos tagállamnak segített abban, hogy hatékonyabban használja fel a 2007–2013-as időszak fennmaradó alapjait; az egyszerűsítéssel foglalkozó magas szintű munkacsoportot, amely egyszerűbbé tette az európai strukturális és beruházási alapok szabályait a kedvezményezettek számára; a tagállamoknak címzett 2015-ös felhívásunkat, hogy irányítsák át a kohéziós politikából származó juttatásaik egy részét a migrációs és menekültügyi válság kezelésére; valamint két, a felzárkóztatást igénylő régiókat és az átalakulóban lévő széntermelő régiókat megcélzó kísérleti kezdeményezést, amely támogatást nyújt nekik a gazdasági átalakulásban, valamint abban, hogy jobban kihasználják a globalizációhoz és a technológiai változások nyújtotta előnyöket.

A kohéziós politika kétségtelenül az európai szolidaritás legegyszerűbb kifejeződése. Ezért amikor a Bizottság a 2021–2027-es programozási időszakra vonatkozó javaslatát készítette elő, a kohéziós politika támogatóival együtt amellelt szálltam síkra, hogy a szakpolitika minden régióban megmaradjon. Sikerral jártunk: egyetlen régió, egyetlen polgár sem marad le.

A kohéziós politika természetesen nem tudna kézzelfogható eredményeket felmutatni a helyszínen a helyi és regionális hatóságok, a tagállamok, a civil társadalom, a közösségek, a projektfelelősök és a kedvezményezettek segítségével nélkül. Ez a részvétel kifejezi a szakpolitika lényegét: partnerség és kölcsönös bizalom. Az elkövetkező évtized számos új kihívást hoz magával, és együtt kell működnünk annak érdekében, hogy megfeleljünk ezeknek. Ami engem illet, a munkám során továbbra is a kohézió és a szolidaritás értékeinek bajnoka leszek, és biztosíthatom az olvasókat afelől, hogy találkozunk még az európai projekt keretében. ■

Corina Crețu

A regionális politikáért felelős európai biztos